

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.525 van 20 november 2003
in de zaak A. 46.304/VII-15.875.**

In zake : de gemeente VOEREN,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. PEETERS,
 kantoor houdende te LANDEN
 Brugstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. ENGELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente VOEREN op 16 maart 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van

"enerzijds de administratieve beslissing van de heer Gemeenschapsminister van Leefmilieu Theo KELCHTERMANS, genomen op 14 januari 1992, houdende de ongegrondverklaring van het beroep ingesteld door verzoekende partij tegen twee navorderingen van milieuheffingen vastgesteld, geïnd en gevorderd op 02 juli 1991 lastens verzoekende partij door de heer F. DE WULF, waarnemend Adviseur namens de waarnemende Bestuursdirecteur bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en anderzijds de administratieve bestuurshandeling gesteld op 14 februari 1992 door de heer F. DE WULF, Adviseur, namens de Bestuursdirecteur bij OVAM tot inning en invordering van een bedrag van 4.731.401 BF, zijnde een milieuheffing verschuldigd door de verzoekende partij voor het 3° Kwartaal van het jaar 1990";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 3 april 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. PEETERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat VAN RENSBERGEN die, loco Advocaat P. ENGELS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij, die als heffingsplichtige onderworpen is aan de milieuheffing zoals bedoeld in hoofdstuk IX van het decreet van de Vlaamse Raad van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, met haar vordering de nietigverklaring beoogt, enerzijds van de beslissing van de gemeenschapsminister van leefmilieu waarbij wordt gesteld dat

"voor het illegaal storten van afval (...) 2.000F per ton is verschuldigd en voor het afvoeren van afval naar Wallonië 350F per ton" en aldus een totaal van 4.899.078 F verschuldigd blijft, en, anderzijds, van de aanmaning gedateerd 14 februari 1992 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest tot betaling van de nog verschuldigde milieuheffing;

Overwegende dat het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van de afvalstoffen, zoals van toepassing op de voorliggende zaak, in artikel 47, § 1, bepaalde :

"Aan een milieuheffing zijn onderworpen de uitbaters van de in § 2, 1° tot en met 3°, bedoelde vergunningsplichtige inrichtingen en van de in § 2, 4°, bedoelde ondernemingen, gemeenten en verenigingen van gemeenten";

dat de §§ 2 tot en met 5 van hetzelfde artikel 47 bepaalden :

"§ 2. Het bedrag van de milieuheffing bedoeld in § 1 wordt vastgesteld op :

1° a) 3.000 frank per ton, voor de vernietiging, neutralisering en de wegwerking van giftige afvalstoffen bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval in een installatie die niet vermeld wordt onder de punten b) en c) hierna;

b) 500 frank per ton, voor de vernietiging door verbranding van giftige afvalstoffen bedoeld in artikel 2 van bovenvermeld koninklijk besluit in een installatie vergund overeenkomstig artikel 4 van hetzelfde besluit;

c) 400 frank per ton :

- voor de vernietiging anders dan door verbranding;

- voor de neutralisering;

- voor de wegwerking met uitzondering van het recycleren, de terugwinning en het regenereren, van giftige afvalstoffen bedoeld in artikel 2 van voormeld koninklijk besluit in een installatie vergund overeenkomstig artikel 4 van hetzelfde besluit;

2° a) 2.000 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats die niet vermeld wordt onder de punten b) tot en met k) hierna;

b) 1) 900 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor industriële afvalstoffen;

2) 100 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van shredderafval, afkomstig van de verwerking van autowrakken en schroot;

3) 20 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats, van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties en van de verwijdering van asbestbevattende bekleding en structuurelementen van gebouwen;

c) 1) 350 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen;

2) 50 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van de recyclageresidu's van de bedrijven die hoofdzakelijk papier- en kartonafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuw papier en karton;

d) 350 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor vliegasse van de thermische centrales;

e) 350 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen;

f) 1) 350 frank per ton, voor het storten van vrije asbestvezels bevattende afvalstoffen inclusief slibs, op een monostortplaats vergund voor asbesthoudende afvalstoffen;

2) 100 frank per ton, voor het storten van gebonden asbestvezels bevattende afvalstoffen, op een monostortplaats vergund voor asbesthoudende afvalstoffen;

g) 200 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor inerte afvalstoffen;

h) 80 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor ijzeroxyde afvalstoffen van de zinkproductie bekend onder de naam jarosiet en goethiet;

i) 30 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor gips en calciumchloride afvalstoffen;

j) 30 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor mijnbouwafval;

k) 10 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor baggerspecie;

3° a) 1.000 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven die niet vermeld wordt onder de punten b) tot en met d) hierna;

b) 300 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor industriële afvalstoffen en voor het fysico-chemisch behandelen van afvalstoffen in daartoe vergunde installaties;

c) 150 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor huishoudelijke afvalstoffen;

d) 150 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor bijzondere afvalstoffen;

4° 350 frank per ton, voor het ophalen van afvalstoffen in het Vlaamse Gewest om gestort of verbrand te worden buiten het Vlaamse Gewest.

§ 3. De milieuheffing is verschuldigd op het tijdstip dat de afvalstoffen worden verwijderd in de in § 2, 1° tot en met 3°, bedoelde inrichtingen of worden opgehaald door de in § 2, 4° bedoelde ondernemingen, gemeenten en verenigingen van gemeenten.

§ 4. Wanneer een afvalstof verschillende verwijderingswijzen ondergaat, is de heffing enkel verschuldigd voor de heffingsplichtige verwijderingswijze die het eerst wordt toegepast.

§ 5. Voor de toepassing van onderhavig decreet heeft elke wijziging van het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval slechts uitwerking mits deze wijziging goedgekeurd wordt bij decreet";

Overwegende dat in de hierboven geciteerde toepasselijke regeling wordt vastgesteld wie aan de milieuheffing zijn onderworpen en het bedrag wordt bepaald van de verschuldigde heffingen door middel van een regeling die aan de bevoegde overheid geen enkele discretionaire bevoegdheid verleent; dat het gegeven dat een administratief beroep werd georganiseerd tegen de vaststelling van de in het geding zijnde milieuheffingen niet tot het besluit kan leiden dat in casu de bevoegde minister wel over een discretionnaire bevoegdheid beschikt, zoals de verzoekende partij in haar laatste memorie argumenteert; dat het voorliggend geschil betrekking heeft op subjectieve rechten; dat de desbetreffende regeling geen bepaling bevat die de Raad van State bevoegd maakt voor de beslechting van geschillen met betrekking tot de vestiging van de kwestieuze heffingen; dat de beslechting van geschillen betreffende burgerlijke rechten krachtens artikel 144 van de Grondwet tot de uitsluitende bevoegdheid van de rechtbanken behoort; dat ook de beslechting van geschillen betreffende politieke subjectieve rechten, krachtens artikel 145 van de Grondwet, tot de bevoegdheid van de justitiële rechter behoort, "behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen"; dat de bevoegdheid te oordelen over een geschil betreffende subjectieve rechten niet kan worden ingepast in de algemene annulatiebevoegdheid die artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan dit administratief rechtscollege heeft verleend; dat het gegeven dat het om een administratieve beslissing gaat, zoals de verzoekende partij in haar laatste memorie doet gelden, daaraan geen afbreuk doet; dat bijgevolg, samen met de verwerende partij in haar laatste memorie, dient te worden besloten dat de ingestelde vordering niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.